

AYŞE GÜNAYSU: Düşmanlıklar yol gösteriyor

Posted on 09/07/2014

Devletin karanlık dehlizlerinden zaman zaman gün yüzüne çıkan kirli malzemelerden fişkıyıyor: Türk milliyetçiliğinin gözünde kötü, hain, düşman imgesinin bir yüzü Ermeni ise, diğer yüzü kimliğine sahip çıkan Kürt.

Ergenekon davası ve onun uzantıları Kafes Eylem Planı ile Malatya Zirve Katliamı davası şimdilerde kamuoyu gözünde geçerliliğini kaybetmiş durumda. Devletin tepesinde cereyan eden iktidar savaşları sonucunda yüzlerce savcı ve yargıcın görevden alınmasıyla birlikte bu davalar fiilen işlerliğini yitirdi. Ama dava dosyalarında izleri sürülecek olsa memleket gerçeklerini kavrama açısından birer hazine değerindeki belgeler öylece duruyor. Bu belgeler birçok açıdan aydınlatıcı. Örneğin Türklük kurgusunun düşman imgesi açısından. Bunlardan biri de, Mayıs 2007’de Ermeni okullarına gönderilen, SON UYARI VE İKAZ diye başlayan ve SON MUHTIRADIR, YENİSİ TEKRARLANMAYACAKTIR sözleriyle sona eren tehdit mektubu.

Yarısı Ermenilere hakaret, şantaj ve tehdide ayrılan mektubun diğer yarısında, Türkiye’yi bilmeyen biri için abuklama denecek şekilde Kürtlerin hain olmadıklarını kanıtlamak için ne yapmaları gerektiği anlatılıyor. Aralarında ilkokulların da bulunduğu Ermeni okullara gönderilen, tüm ağdalı üslubuna rağmen ifade bozukluklarıyla dolu mektupta, adı anılmaksızın Hrant Dink’in üç ay önceki katline atıfta bulunularak şöyle deniyor: “Bu demek ... bir cinayet sonrası bu milletin mensubu olduğunu unutarak ‘Hepimiz Ermeniyiz, Hepimiz Hrant Dink’iz’ ırkçılık ve isyan girişimli hareket etmek, yani kendinizin de içinde bulunup yaşadığı ülkeyi dış devletlere ve ülkelere şikayet ederek zor ve küçük ve zor duruma düşürmek demek ve 100 yıl öncesinden yaşandığı iddia edilen olaylara gündeme getirerek düşman ülkelere çanak tutmak demek değildir.”

Ermeniler göreve çağrılıyor: “Ermeni soykırımı veya başka bir adla gelecek olayların ... yanlış olduğunu, haksızlık yapıldığını, Ermeni vatandaşlarımızın bulunmuş oldukları görevlerde, yaşadıkları yerlerde ve sosyal faaliyetlerde Türk devletini savunma açısından görme arzusundayız... Bu beyanatlarınızı en kısa zamanda görsel yayın, basın ve meydanlarda açıklama olarak yapılmasını izleyip takip edeceğiz.” Ve tehdit: “Yoksa ne kadar Ermeninin, ne kadar Türkün var olduğu zaman içinde görülerek tabutlar içinde sayımını yine sizler yapmak mecburiyetinde kalırsınız.”

Ne alaka demenize kalmıyor, Ermenilere hitap eden mektupta bu kez Kürtler PKK'ye karşı ülkeyi savunmaya ve PKK'yi lanetlemeye davet ediliyor. “Bizlerin hakkını savunmak, bizlerin haksızlığa uğradığını ve hakkımızda birçok olumsuz propaganda yaparak Kürt bölgesi insanların kimliğini kullanarak PKK terör örgütüne ve çeşitli bölgesel örgütlere gerekli en sert cevabı yine bu bölgenin insanları vermelidir. Kesin ve çetin tavır ve tepkilerimiz aramızda suskunluğunu sürdüren gizli hain ve ihanet içinde bulunanlara karşı hiçbir şekilde acımasızca sürdürülecektir.”

Kurucu Türk kimliğinin dişiyle tırnağıyla savaştığı iki düşmandan biri Ermeniler, diğeri Kürtler. Zaman zaman biri diğerinin önüne geçiyor ama her daim bu ikisi madalyonun iki yüzü olarak varlığını sürdürüyor, hem devletin derinliklerinde, hem sıradan, sokaktaki Türk milliyetçiliğinin gözünde. Diyelim ki mektupta yazılanlar gayrı-resmi devlet ağzı. Tepeden tırnağa resmi olanları da biliyoruz. Abdullah Öcalan'a “Ermeni dölü” diyen İçişleri Bakanları, “Ermeni terörü ile PKK terörü arasında yakın bir işbirliği var, bir kısım teröristlerin sünnetsiz oluşu çok şey ifade ediyor, bir rivayet falan değil, biz kimin ne olduğunu iyi biliyoruz” diyen Başbakan Yardımcıları, Devlet Bakanları gördük. Düşmanını bu kadar net ortaya koyan devlet aklına egemen Türk milliyetçiliği aslında bizlere, eşitliği ve adaleti savunanlara yol gösteriyor, önemli bir bölümü Hıristiyan halkların soykırımında fail olarak yer alan, ardından aynı soykırımcı gücün zulmüne uğrayan Kürtlerin özgürlüğü için mücadelenin, soykırımın inkarıyla mücadeleden ayrılamayacağını anlatıyor.

Kaynak: [Özgür Gündem](#)